

tését. A felértékelési rendelet, mikor rendelkezéseivel a mérlegvalódiság helyreállítását célozza, szigorú logikával tartja a mérlegvalódiságnak szem előtt ezt a fogalmát. És 13. §-a akkor, midőn a kisebbségi részvényesek érdekében a tulajdonosi értékeléssel szemben is ad, bár erősen korlátozó feltételhez kötött, megtámadási jogot, ezzel a kereskedő értékelési *fakultásának* felső határait nem lazítja, csupán az alsó határok labilitásának csökkentése felé tesz egy igen óvatos lépést.

Dr. Tihanyi Lajos.

Rendeletek a munkaügyi és munkásbiztosítási bíráskodásról. A 51000/925. I. M. sz. rend. (Budapesti Közlöny 1925. nov. 3.) a munkaügyi bírósági hatáskörbe utalt azon perek elbírálását, melyeket a munkavállaló özvegye vagy hozzátartozói a szolgálati viszony alapján indítanak a munkaadó ellen.

A 43700/925. I. M. sz. rendelet (Budapesti Közlöny 1925. nov. 7. száma) a munkásbiztosítási bíróság hatáskörébe utalja a munkásbiztosítási bíráskodásról szóló törvényben meghatározott állandó szolgáltatások mennyiségének megváltoztatására irányuló pereket. Ez a rendelet a 87. sz. teljes ülési döntvény folytán megszületett kérdést dönti el. A járadék-perek korábban a rendes bíróság hatáskörébe tartoztak; kérdés volt tehát, hol indítandó meg a korábban a rendes bíróság ítéletével befejezett ügyekben megállapított járadékösszégnek a 87. sz. döntvény által lehetővé tett valorizációjára irányított per: a korábbi perbírásnál-e, vagy pedig a munkásbiztosítási bíróságnál.

Mindkét rendelet, helyesen, az ügybíró hatásköre mellett döntött.

Joggyakorlat.

Lényegi és technikai jogszabályok. A jogalkalmazás a háború és a forradalmak folytán gyorsan változó viszonyok és előreláthatatlan gazdasági jelenségek folytán igen nehéz feladat elé állítja a gyakorlat embezeit. A jó bíró szeretné a törvény rendelkezéseit a mai körülményekhez idomítani, anélkül, hogy a törvényt határozottan megsértené. Hogy az angol precedens-módszer mennyivel rugányosabb a kontinentális deduktív jogrendszereknél, arról bővebben írtam „A jogrendszer válsága” címen. (Magyar Jogélet 1923. október). A jogalkalmazásnak ezek a nehézségei vezettek a lényegi és technikai jogszabályok megkülönböztetéséhez is. Azt mondták, hogy a jogszabályok között különbséget kell tenni aszerint, hogy érdemleges, jogi normákat, parancsokat, vagy pedig csak célszerű lebonyolítási módokat, számítási módszert, formai rendelkezést, technikai megoldást tartalmaznak. A lényegi jogszabályokkal méltányosság, megváltozott viszonyok címén sem lehet szembehelyezkedni, itt ma is érvényesül a törvény betűjének szentsége. Másként áll az eset a technikai szabályoknál, melyek pl. a fedezeti vétel mikénti eszközölését, a teljesítési pénznemet, annak átszámítását rendezik. Itt tulajdonképpen a törvény csak egy célszerű módot proponál a könnyű lebonyolítás szempontjából, de ha a változott viszonyok folytán ez a megoldás nehézkes és kivihtetlen, akkor a lényeges rendelkezések figyelembevételével más eljárás is alkalmazható, vagyis egyenesen kimondva, az ilyen jogszabályt félre